

Matt 14, 22-33 – in serie ‘Met Petrus achter Jezus aan’

Opw 695; votum + groet; PvN 16; gebed; Opw 789 (begin kicl); lezen Matt 14, 22-33; kimo; Je hoeft niet bang te zijn; preek; Opw 807; gebed; wet; collecte; Opw 785; zegen

Bergschenhoek 19.12.2023

Kindermoment

Dia Foto van iemand die bungeejumpt. Hoe lijkt het je om dat een keer te doen? Zou je durven? Vind je het ook eng? Waarom is het eng? Stel je voor dat het touw breekt of dat je niet goed vast zit...

Dia Nu het verhaal in de Bijbel. Petrus wil op het water lopen. Zou jij dat wel eens willen doen? Zou jij durven? Is het ook eng, en waarom dan? Toch doet Petrus het. Maar dan opeens wordt hij bang. Hoe komt dat? Hoe komt het dat hij niet verdrinkt? Jezus pakt zijn hand. Je hoeft niet veel te durven, je hoeft alleen maar te vertrouwen op Jezus. Hij zorgt dat je niet verdrinkt.

Zingen: Je hoeft niet bang te zijn

Jezus vangt je op **dia**

Wat een held, die Petrus! Moet je kijken wat hij durft! Zomaar uit zijn wiebelende bootje stappen, op de wilde golven en in de harde wind. En dan over het water heen naar Jezus toe lopen.

Zou jij dat durven? Ik probeer me het in te denken. In dat bootje. In die storm. Het zwarte water onder je. Uit die boot stappen? Op het water lopen? Ik zou het niet kunnen. In dat bootje ben ik tenminste nog een beetje veilig.

Maar blijkbaar moet ik het dus wel kunnen. Zo wordt dit verhaal vaak gelezen. Als jij maar hard genoeg op Jezus vertrouwt dan kun jij ook over water lopen. Allemaal zouden we een Petrus moeten zijn. Zo'n geloofsheld die grote dingen durft te wagen, alle zekerheden los durven laten en zo wham in alle vertrouwen over het water heen naar Jezus.

Ik vraag het mij af. Dit verhaal gaat niet over geloofshelden, maar over mensen als jij en ik. Heus niet meteen van die geloofshelden. Vaak juist aarzelende gelovigen voor wie er maar één ding echt toe doet: vertrouwen dat Jezus er is en dat Hij je opvangt, hoe hard het ook waait, hoe hoog de golven zijn en hoe diep je ook wegzinkt. Groot of klein geloof: Jezus vangt je op. Daar gaat het over.

Met Jezus nooit in rustig vaarwater **dia**

Meteen daarna gelastte Hij de leerlingen in de boot te stappen en alvast naar de overkant van het meer te gaan. Zo begint het verhaal. Meteen daarna – dat gaat over die maaltijd die Jezus zijn toehoorders gaf met alleen maar vijf broden en twee vissen in de hand. Gaan jullie naar de overkant, Ik kom straks. En zo begint het: de discipelen het meer op, en Jezus blijft achter. Om te bidden.

Dat is een opvallend begin. Het verhaal doet meteen denken aan een eerder verhaal. Ook een boot op het meer, een storm, en gevaar. Maar toen was Jezus erbij, in de boot. Hij deed de storm liggen. Nu is Hij er niet bij. De discipelen staan er alleen voor.

En ook nu, net als toen: een harde wind steekt op die hen recht in het gezicht blaast. De golven worden opgezweept, ze beuken tegen het schip. Ze *teisteren* het schip, staat er. De discipelen komen geen stap verder. Ze zijn alleen in de boot. Zonder Jezus. Ze moeten het alleen zien te redden. *Ver verwijderd van de vaste wal*, vertelt Matteüs. Omkeren gaat niet helpen. Angstige ervaring. Slaan we om enm verdrinken we in de golven?

Het is als een beeld. Zo kan het gaan. Zo gaat het vaak. In zwaar weer terecht komen. Tegenwind. Golven die je teisteren. Het komt opeens je leven binnen. En jij in de boot. Weerloos in de storm. Of samen met anderen, zoals die discipelen van Jezus ook samen op dat meer waren. De kerk van Jezus. Met elkaar op weg naar de overkant. Maar het is geen kalme tocht. Er is weerstand. De dingen breken je bij de handen af. Soms denk je: we komen geen steek verder.

En wat dus opvalt: Jezus bespaart zijn leerlingen deze ervaring niet. Hij zegt niet: blijf maar veilig bij Mij, want straks komt er misschien een storm. Hij stuurt je het meer op. De storm tegemoet. En Hij stilt ook niet van afstand de storm met een vingerknip. Zo gaat het niet. Als je graag een rustig, kalm leven wilt, waarin het altijd voor de wind gaat, ja, dan moet je niet bij Jezus zijn. Met Jezus kom je nooit in rustig vaarwater.

Maar Hij komt wel langsij dia

Oké dus, dat kan de ervaring zijn van Jezus' leerlingen toen in de boot. Of van ons vandaag. We ploeteren op het meer. En Jezus laat het allemaal gebeuren. Hij blijft ver weg. Wie kent dat niet? God, waar bent U – ik heb u zo nodig, maar ik voel me zo alleen...

Maar Jezus komt naar zijn leerlingen toe. Hij onderbreekt zijn gebeden. Hij zoekt zijn leerlingen op waar zij zijn. Precies daar in dat wiebelende bootje, met die tegenwind en die hoge golven. Hij komt naar je toe. En Hij komt over de golven heen. Ja, dat wordt vaak uitgelegd als een of ander sterk staaltje van Jezus. Kijk wat Hij kan... Maar daar heeft het niks mee te maken. Het is een krachtig signaal. Het wil zeggen: Jezus staat boven de wind en de golven. Hém bedreigen ze niet. En voor Hém vormen ze geen belemmering om naar jou toe te komen. Geloof dat maar, hou je eraan vast. Jezus komt langsij. Dwars door de wind en de golven heen. Hij zal mij opzoeken waar ik ben. Want Hij is altijd meer en sterker dan jouw tegenslag, dan de tegenwerking, dan de nood waarin jij je bevindt.

Maar soms moet je erop wachten. Matteüs vertelt: *Hij kwam tegen het einde van de nacht*. De discipelen waren de hele nacht al bezig. Toen pas kwam Jezus. Het kan dus even duren, voordat Jezus langsij komt. En als Hij komt, dan is het ook niet zo dat Hij met een vingerknip de golven laat verdwijnen, die omstandigheden waarin je zit in een handomdraai oplost. Wat Jezus doet, vertelt Matteüs: moed inspreken. *Houd moed, wees niet bang, Ik ben het*. Ik ben, staat er. Jezus als de zoon van zijn Vader. Zijn naam. Ik ben. Ik ben erbij. Bij jou. Bij jullie. Wees niet bang.

De discipelen herkennen Jezus niet. *Een spook*, schreeuwen ze uit. Zo gaat het ook vaak. Jezus wordt niet herkend. Hij komt naar je toe. Hij spreekt je moed in. Direct misschien. In woorden van de Bijbel, bemoediging van anderen. In een klein teken van zijn aanwezigheid. Jezus stelt gerust: *Houd moed, wees niet bang, Ik ben er*. Maar soms herken je Jezus niet. Je angst kan je blikveld beperken. Kijk goed, luister goed. Jezus komt langsij – herken je Hem, hoor jij zijn stem?

Jouw geloof redt jou niet dia

Nu komt Petrus in beeld. Hij hoort Jezus' stem. En hij barst van opluchting, van vreugde. Het is mijn Heer! En Hij zoekt ons op. *Als u het bent, zeg me dan dat ik over het water naar u toe mag komen*.

Ik heb er een beetje mijn hoofd over gebroken. Wat was dat nou van Petrus? De meningen lopen uiteen. Bravoure, wordt gezegd. Ik kan die storm wel aan. Zelfoverschatting. Angst overschreeuwen. Zijn zekerheden durven loslaten. Het overtuigde mij allemaal niet zo. Mag ik bij u zijn, vraagt Petrus. Ik wil zo graag bij u zijn. Dan is het goed. Ik wil met u boven de golven uit komen. En van Jezus mag het. Jezus zegt niet: Beetje rustig aan, Petrus, blijf maar in die boot. Hij snapt dat verlangen van Petrus. Hij zegt: *Kom!*

En Petrus gaat. Vol vertrouwen naar Jezus toe. Bij Hem wil ik zijn. Maar dan hoort hij de wind huilen, en hij kijkt naar het zwarte water onder hem. Jezus raakt uit zicht. En hij wordt bang. Zijn vertrouwen verdwijnt. Hij raakt in paniek en begint te zinken. Het donkere water slokt hem op. *Heer, red mij*, roept hij doodsbenauwd.

Kleingelovige, waarom twijfelde je, vraagt Jezus later. Het is een bijzonder Grieks woord dat hier wordt gebruikt. Twijfelen. Uiteen gaan betekent het letterlijk. Twee kanten op. In twijfelen zit ook 'twee'. Twijfelen is tweeën.

En dat is het toch precies, lieve mensen! Het verhaal van ons leven. Dat *tweeën*. Twee kanten op gaan. Ik vertrouw op u – ik vertrouw u niet. Ik geloof – ik ben bang. U bent er – u bent er niet. Dat is dat tweeslachtige dat zo bij ons hoort. Herken je het? Ik wél.

En dat is het moment waarop je merkt: mijn geloof is helemaal niet zo sterk. Ik word bang. Ik twijfel. Dat zit ook in mij. Dat zit in ons allemaal. Als mijn geloof maar groot is? Als ik maar hard genoeg vertrouw? Vergeet het maar. Het is niet de kracht van jouw geloof dat jou zal redden. Jouw geloof – het redt jou niet.

En zo vangt Jezus je op **dia**

Wat dan wel? Nou, Jezus dus. Hij alleen. En zo vangt Jezus je op. Eerst wilde ik zeggen: Jouw geloof redt je niet – *maar* Jezus vangt je op. Alsof dat bange, dat dubbele, dat twijfelen er eigenlijk niet mag zijn. En dat is volgens mij juist *niet* waar dit verhaal over gaat.

Petrus riep: *Heer, red me*. Matteüs vertelt: *Meteen strekte Jezus zijn hand uit, Hij greep hem vast en zei: Kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?* In één adem door. Jezus laat Petrus niet eerst even spartelen: Werk jij eerst maar een beetje aan je

vertrouwen. Nee, Jezus redt Petrus uit het water *mét* al zijn kleingeloof en zijn twijfel. Petrus twijfelt, wordt bang, *en zo* vangt Jezus hem op.

Weet je wat dat betekent? Dat Petrus, precies op het moment dat hij begint te zinken en roept om hulp, hij de diepste les leert over geloven in Jezus die er is. De les is niet: Als jij maar hard genoeg vertrouwt, dan kun jij ook lopen over het water. De les is: jouw geloof zal jou nooit kunnen redden, en met dat je dat voelt en beseft, vangt Jezus jou op. Je kunt niks anders meer dan in totale hulpeloosheid je handen uitstrekken naar Jezus. Red mij! En zo en niet anders vangt Jezus jou dan op.

Dia Zie je? Het belangrijkste moment in dit verhaal is niet het lopen op het. Wél het erin wegzinken. Daar gebeurt het. Daar wordt zichtbaar: Petrus is geen geloofsheld. Hij is mens als jij en ik. Ja, we moeten allemaal een Petrus worden. Maar niet in dat heldhaftige. Wél in dat afhankelijke en hulpeloze. Beseffen dat het alleen Jezus is die jou uit de golven kan trekken. Jij met je angst, je twijfel, je kleingeloof, wat dan ook. Je kunt alleen nog maar om hulp roepen. En Jezus veroordeelt je niet. Hij trekt je uit het water omhoog.

Lieve mensen, de rest is eigenlijk bijzaak. Jezus met Petrus naar de boot. De golven stil, de wind gaat liggen. Ja, Jezus zal het doen. Vroeg of laat. Samen naar de overkant. Veilig en wel. Dit verhaal wil niet zeggen: Eind goed al goed. Wat het vooral wil zeggen: In het donker zul je een gezicht vinden, in de chaos een hand. Jezus vangt je op. En daarom is Hij onze aanbidding waard: U bent werkelijk de Zoon van God!

Prikkel **dia**

Een uitspraak. Ik hoop dat je 'm kunt onthouden. 'Het tegenovergestelde van geloof is angst, en niet twijfel'. Denk er eens over na, praat erover door. Wat denk jij?

Amen